

Of, țară!

Nelu Preda

Of, țară, multe-ai mai răbdat în vremuri de restriște
Străbunii toți te-au apărat, dușmanul să nu miște
Nici granița, nici graiul sfânt să nu-l înstrăineze;
S-ar învărti toți în mormânt de ce-a fost să urmeze.

Ai încăput pe rele mâini, samsari de neam și țară
Cu inimi aspre ca de câini care te fac de-ocară.
Pământul care-a supt aici tributul greu de sânge
Este vândut la venetici, iar sufletul ne plânge.

Și codrii i-ați vândut pe rând, chelit-ați munții toți
Petrol și gaze, până când, cozi de topor netoți!?
Ați dat și aur și argint, și mine de cărbune
În al minciunii labirint n-aveți dimensiune.

Aveam cu toți un loc sub cer și câte un serviciu
Ni le-ați vândut și azi ne cer străinii sacrificiu:
Să le fim sclavi – ne-am părăsit copiii și soția
Pentru un trai mai împlinit lăsarăm România.

Ne pleacă tineri eminenți căci nu găsesc în țară
Decât noian de oponenți cu pile mari și-ocară.
Nici medicii nu-și mai găsesc în țara lor menirea
Și pleacă unde nimeresc, să-și cate fericirea.

Poporul suferă-n tăcere un trai tot mai anost
Cu biruri multe și durere o duce tot mai prost.
Doar hoții și-au găsit tărâmul de vis și-ndestulare
În tine țară, tu ești țărnuț, nu da capitulare!

Of, țară, scutură-ți grumazul, și-aruncă paraziții
Fiindcă-ai întors destul obrazul să-l pălmuie bandiții!
Ridică-ți fii-ntr-un moment cu gândul libertății
Scandând cu forță-n Parlament: "Afară cu toți hoții!"